

at Ministeriet er betænkt paa i Forening med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig, at lyde Bidrag til Fremme af nogle som ønskelige anseete Dige- og Dæmningsarbejder paa den nord-slesvigste Vestkyst.

Et Mindretal foreslaaer at nægte Beløbet af Hensyn til Lidsforholdene.

23) (A. 2. Veterinær- og Landbohøjskolen). Under Lønninger er med Paa-beraabelse af § 1 i Lov af 11te Februar 1863 opført Honorar af 800 Rb. til en Docent i Havedyrkningslære. Udvalget kan ikke erkjende, at den nævnte Lov berettiger til den her foreslaaede Anvendelse; thi den bemyndiger ifkun til at anvende „indtil“ 800 Rb. til Underviisning i den økonomiske Havedyrkning i det Hele og selv affect fra, at Ordet „indtil“ er blevet fuldstændig upaaagtet ved strax at anvende den hele Sum til et Docenthonorar, vil den øvrige med Underviisningen forbundne Bekostning altsaa desuden være, at afholde. I Forbindelse hermed er det foreslaaet at anvende den extraordinære Indtægt, Højskolen har havt i Erstatning for afgiven Jord til Jernbanen til Beløb 4,300 Rb. til en Volig for Gartnerdocenten i Henhold til den nævnte Lovs § 2, hvorved foranlediges nogle Ombygninger af Lokaliteterne, som dog er indbefattet i det nævnte Beløb.

Udvalget anseer disse Foranstaltninger for temmelig kostbare i Forhold til Diemebet og nærer baade Tvivl om, at de ville vise sig hensigtsmæssige, og Frygt for deraf flydende Udgifter for Fremtiden, hvorfor det foreslaaes, deels at formindste den opførte Docentlønning med 800 Rb. og i Slutningen af Posten Littr. a. tilføje en ny Sætning saalydende:

„Til Underviisning i økonomisk Havedyrkning indtil . . . . . 800 Rb.“

deels at indlade den extraordinære Udgift til en Tilbygning ved Højskolen og optage det indvundne Beløb 4,300 Rb. til Indtægt under § 5.

Udvalget tillader sig isørigt med Hensyn til Posten „Lønninger“ at anmode om, at denne for Fremtiden maa blive optaget i samme schematiske Form, som Lønningerne for Ministeriets Embedsmænd.

24) (A. 3. a. Stutterivæsenets Overbestyrelse). For Stutmesteren er begjært et personligt Tillæg af 400 Rb. til den for Posten ved Loven af 23de Januar 1862 § 13 normerede Gage af 1,600 Rb. Da Stutmesteren desuden har fri Volig, maa Udvalget ansee den for samme normerede Lønning for passende til Stillingens Værdighed og Betydning, og maa fraraade af Hensyn til den konstituerede Stutmesters personlige Forhold at fravige en saa nyligt vedtaget Gagebestemmelse.

25) (A. 3. b. Stamstutteriet i Frederiksborg). Udvalget har ikke kunnet erkjende Nødvendigheden af at ansætte endnu en Stutterilærling med 150 Rb. i Løn, saalibet som Berettigelsen af den atter iaar fremkomne Begjæring om Forøgelse af $\frac{1}{3}$ af Staldkarlens Løn. Det skal vel ikke nægtes, at det kan være af Interesse for Stutteriet at have et mindre Antal af Staldbetjentene fastere tilknyttet til Stutteriet ved nogenledes gode Lønningsevillkaar, men, naar Stutteriet ikke vover ud over en passende Størrelse, skjønner Udvalget ikke rettere end, at der er et saa rigeligt Tilsyn med, at Staldfolkene opfylde deres Pligt, at det Korrektiv, som skal ligge i en almindelig Lønningsforøgelse, der ogsaa har sine